

om vi ved Hjælp af denne Merindtægt ville dække henholdsvis en Tredjedel eller en Fjerdedel af det Hul, der er frembragt i Statskassen ved Statsbanedriften, det Hul, som Skatteyderne skulle dække enten paa den ene eller anden Maade, om vi ønske, at Skatteyderne skulle dække disse 17 Mill. helt og holdent, eller vi foretrække, at de Folk, som benytte Banerne, hjælpe dem dermed ved at yde de 4 Mill. Kr., saa Skatteyderne beholde de 12—13 Mill. tilbage for egen Regning.

Det er en Opgørelse, som forklarer Situationen, og selv om vi, som jeg siger, kunne diskutere om, hvordan vi ville opføre disse Ting, og selv om vi komme til det Resultat, at vi ønske, at Staten, det vil sige Skatteyderne, helt rent skal betale disse 8,6 Mill. paa § 27 og tillige saa de 3 Mill. Kr. paa § 27 til Nyanskaffelser og endelig ikke forlange nogen Forrentning, var det dog ganske heldigt for os, om vi havde det staaende klart, saa at vi, naar vi drøftede den Slags Ting her, vidste, hvad det var, vi drøftede, og ikke gik hen og drøftede det forholdsvis lille Spørgsmaal, om en Rente af $\frac{5}{4}$ pCt. eller $2\frac{1}{2}$ pCt. var passende, et Spørgsmaal, som det ikke drejer sig om. Jeg mener, at det havde ret stor Betydning, at vi paa en eller anden Maade tilvejebragte en saadan Oversigt over, hvordan Statsbanernes Regnskab som en Brøkdel af det danske Statsregnskab egentlig ser ud. Jeg haaber, at Finanslovs-kommissionen vil gøre noget i denne Retning og vil bringe et eller andet i Forslag, saa at vi fremtidig med Klarhed kunne se, naar vi drøfte den Slags Spørgsmaal, hvor Landet egentlig ligger, og det mener jeg, vi ikke kunne ved Hjælp af det Lovforslag, som nu foreligger. Det har jeg for det første ønsket at paapege.

Saa vil jeg gerne et Øjeblik dvæle ved det Spørgsmaal: Hvor kan det være, at Underskuddet paa Statsbanerne er blevet saa skrækkindjagende stort, at det egentlig er den væsentligste Minuspost paa vort Statsregnskab? Dertil kan der være 3 Aarsager, ja, jeg kan gerne tage en 4de med. Det er nemlig muligt, at de nærværende mindre gode Tider have nogen Indflydelse derpaa, men i hvert Fald have de ikke den Indflydelse, som flere Talere have ment. For dersom disse Talere ville gennemse Stats-

baneregnskaberne, ville de se, at Indtægterne ikke have været nedadgaaende, men Indtægterne ere voksede ogsaa i de sidste Aar, kun ere Udgifterne voksede langt stærkere. Og hvad er det, som har bragt Udgifterne til at vokse? For det første er det de vedtagne Lønningsforhøjelser; de have naturligvis bragt Overskuddet eller det saakaldte Overskud betydeligt ned. Nu er det noget, jeg mener, vi ikke kunne komme bort fra. For det første gaar man ikke baglæns i en saadan Sag, og som jeg forleden havde Lejlighed til at nævne, jeg er selv, ligesom vi vel alle ere, en ubetinget Tilhænger af høje Lønninger. Høje Arbejds-lønninger ere et Gode, men naturligvis med en passende Grænse, med den Grænse, at de overhovedet kunne bæres. Og jeg vil her, naar jeg nævner dette, ikke undlade i Forbigaaende at henvise til et statistisk Faktum, som særlig — jeg er bleven opmærksom paa det flere Gange — har bibragt mig visse bekymrede Tanker, om vi ikke var komne for højt i Retning af disse Lønninger. Disse statistiske Tal vise nemlig — vi ville finde dem i den Aarvog, vi alle have paa vore Pjadser, de gælde for 1904—05, jeg bemærker udtrykkelig, at de altsaa gælde for et Aar, som ligger forud for Lønningsforhøjelsen —, at den gennemsnitlige Indtægt i Danmark i Landbruget var 809 Kr. og i Haandværk og Industri 878 Kr., men den gennemsnitlige Indtægt i en Klasse som Klassen „fast ansatte underordnede“ var 988 Kr., og hvis ikke disse Tal ved en eller anden Opgørelse ere fuldstændig vildledende, forekommer det mig at se en Smule misligt ud, at en Klasse som „fast ansatte underordnede“ have en Indtægt, der er 179 Kr. højere i Gennemsnit end Gennemsnittet i det Erhverv, man kalder Landets Hovederhverv, og godt 100 Kr. højere end Gennemsnittet af Landets næststørste Erhverv. Det synes i alt Fald, at de Erhverv, som skulle tilvejebringe Midlerne til Lønningen af denne Klasse, „fast ansatte underordnede“, have røgtet deres Opgave forholdsvis godt, idet de selv have en lavere Aarsindtægt end den Klasse, de have hjulpet til den omtalte Lønning. Dette tillige med det Faktum, som er mig bekendt, at vore Lønninger gennemgaaende i de senere Aar ere komne op over de engelske, bibringer mig den Tanke, at det